

תרגול מס' 3

Polymorphism & Smart Pointers

Container של איבר כללי

נרצה לתמוך במערכת המנהלת פגישות זום (ZoomMeeting).

הנתונים של כל פגישה הם:

1. שם הפגישה
2. תאריך
3. זמן התחלה
4. זמן סיום
5. מזהה ייחודי
6. מס' המשתתפים
7. רשימת משתתפים (אחת) כאשר כל משתמש יכול להיות משני סוגים (Host) או (Regular).

a. נתוני Host הם:

- i. שם
- ii. האם המיקרופון פעיל
- iii. האם המצלמה פעילה
- iv. האם שיתוף המסך אקטיבי

b. נתוני Regular הם:

- i. שם
- ii. האם המיקרופון פעיל
- iii. האם המצלמה פעילה
- iv. האם צופה בשיתוף המסך

כעת, המשימה היא לתמוך באופרטורים לקריאה (>>) וכתיבה (<<) של כל נתוני הפגישה.

מבנה הנתונים הגנרי עבור רשימת המשתתפים יהיה מסוג וקטור.

ברשימת המשתתפים כל אובייקט יוחזק ע"י מצביע חכם למחלקת Participant.

ראו את דיאגרמת המחלקות הבאה:

Design

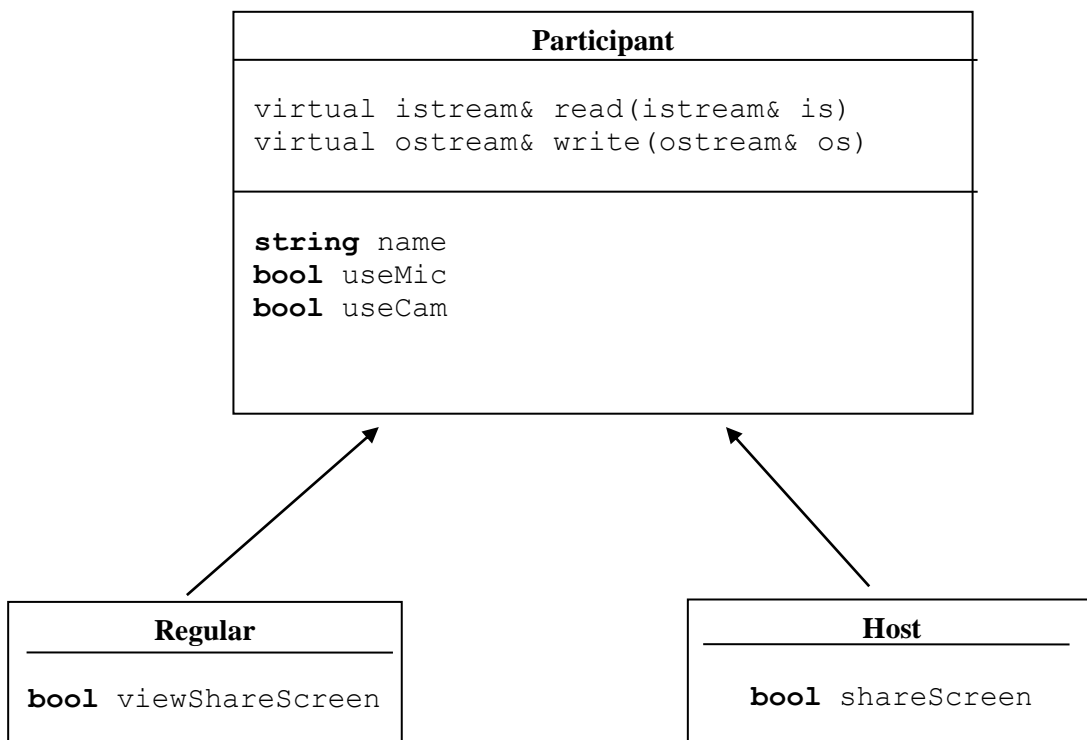
בשלב ראשון, נשים לב שרשימת כל המשתתפים צריכה לשבת ב – container אחד שיכול בפועל שני טיפוסים. מכאן שה – container יחזיק טיפוס כללי אחד שנקרא Participant שיכול להיות Host או Regular. הטיפוס הזה יהיה base class.

הערה

נשים לב שלאופרטורים << ו - >> לא יכולה להיות התנהגות פולימורפית, משום שהם אינם members של המחלקות שלנו. במקום זה, נספק מתודות שנקראות read ו - write שיעשו קריאה/כתיבה כדרוש, ואופרטורים << ו - >> ידאגו להזעיק אותם בהתאמה. כלומר, הם רק עוטפים את המתודות read/write.

בקריאה או כתיבה של ה – container הזה, יש לתמוך בקריאה/כתיבה של משתתף בודד. Participant יכול את המתודות הווירטואליות הבאות
read/write – קריאה או כתיבה בפורמט טקסטואלי של מוצר בודד (אופרטורים << , >> ייעזרו במתודות הללו).

בפרט המחלקות הנגזרות יכלו את המתודות הללו.
המתודות הללו יהיו ווירטואליות כדי שהקריאה והכתיבה יתבצעו אוטומטית עבור האובייקט הנכון (Host Regular \ ).
(נשים לב שבפגישה, המתודות הללו לא צריכות להיות ווירטואליות. מדוע?)

ZoomMeeting

```
void read(istream& is)
void write(ostream& os)
void removeParticipant(int idx)
```

```
string name, date, start, end, id
int numOfParticipants
```

```
vector<smartPointers<Participant>
Participants;
```